

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (sz.)

Cím: Pesti album

Forrás: Az Újság

Tárgy

687

Hely

Idő

"1920"

Személy

Bsp.
(Hely)

1920 X/2
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymoda 1920

Pesti album.

Tíz nap alatt, mondja londoni vendégünk, egyetlenegy nem is jól, de csak tisztességesen öltözött embert se látott Budapest utcáin. A melyik nem rongyos, az legalább is kopott. A kinek a cipője kifogástalan, annak a kalapja vedlett, a kinek a kabátja ép, annak a nadrágja foszladozó. Mikor a magyar béke delegátusok megjelentek Párisban, a francia újságírók hasonló benyomásokról adtak számot. Azokat is a mi követeink ruházatának viseltessége és ódivatusága lepte meg elsősorban. A londoni vendég megfigyelése talán nem vehető szó szerint való igazságnak. Budapest milliónyi lakosságában talán mégis akad néhány ur, a ki Londonban is „ki tudna menni az utcára”. De az viszont bizonyos, hogy csakugyan rongyosok és vedlettek vagyunk. Amerikában jutalommal és kitüntetéssel buzdítják az urakat a lehető legegyszerűbb megjelenésre. Hazafias erénynek propagálják a kopottságot. Budapestén nincs szükség ilyen ösztönzésre és propagandára. Mi tudunk kopottak és rongyosok is lenni, sokkal jobban és mélységesebben, mint Amerikában. Egyszerűen azért, mert nem áll módunkban, hogy másformák legyünk. Nem erényből, hanem nyomorúságból. Pedig tudvalevő, ez a város, a mikor élet volt az élete, nem pályázott a puritánság virágtalan borostyánjára. Szerette a szépet vagy a takarost, szövetben a legfinomabbat, divatban a legújabbat, a piperét, a mutatóst, a flanczot. Azt a bizonyos skatulyát, a melyből mintha éppen most húzták volna ki az embert. A pesti szabók jól dolgoztak és mindig bőven volt dolguk. Most az idegen szemé elriad a rongyosságunkon. Pedig ez a rongyosság már az a produkálható legnagyobb diszünk, a miben — az utcára merészkedünk. Hátha még azt látnák, a mit ez a kopottság szemérmesen és büszkén takargat... (sz.)